

Sygn. akt IIIRC 262/12

POSTANOWIENIE

Dnia 01 marca 2013 roku

Sąd Rejonowy w Strzelcach Opolskich Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodnicząca SSR Agnieszka Czajkowska

Protokolant st. sekr. sąd. Magdalena Goczoł

po rozpoznaniu w dniu 01 marca 2013 roku w Strzelcach Opolskich

na rozprawie

sprawy z powództwa D. P.

przeciwko J. P. (1)

o podwyższenie alimentów

p o s t a n a w i a:

I. umorzyć postępowanie w sprawie;

II. odstąpić od obciążenia pozwanego kosztami postępowania.

UZASADNIENIE

D. P. reprezentowana przez matkę J. P. (2) wniosła w dniu 27.08.2012 roku przeciwko ojcu J. P. (1) pozew o podwyższenie alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 11.04.2006 roku w sprawie o sygn.. akt: I RC 885/05 z kwoty 350,00 zł do kwoty 800,00 zł miesięcznie płatnych z góry do rąk matki J. P. (2) do dnia 15 każdego miesiąca. W uzasadnieniu wskazano, że od chwili zasądzenia alimentów minęło 6 lat i w życiu powódki wiele się zmieniło. Uczęszczała ona do Gimnazjum, a w bieżącym roku podejmie naukę w szkole średniej w K.. Nadto, że choruje na tarczycę, co wymaga dojazdów do lekarza dwa razy w miesiącu (ok. 26 km) i stałego zażywania leków. Pozwany nie uczestniczy w życiu osobistym powódki. Jego dochód od ostatniej sprawy wzrósł albowiem utrzymuje się aktualnie ze świadczenia rentowo – wypadkowego w Niemczech i dodatkowo tam też pracuje. Jego miesięczny dochód to kwota ok. 6.000,00 zł. Jest właścicielem mieszkania, samochodu marki V. (...) i współwłaścicielem samochodu marki M.. Co roku korzysta z wyjazdów na kilkunastodniowe urlopy wypoczynkowe.

W piśmie procesowym z dnia 12.12.2012 r. pełnoletnia D. P. podtrzymała w całości pozew o podwyższenia alimentów i wniosła jak w jego treści. Nadto udzieliła pełnomocnictwa swojej matce J. P. (2) do reprezentowania jej przed Sądem w przedmiotowej sprawie.

Na rozprawie w dniu 01.03.2013 roku pozwany oraz J. P. (2) jako pełnomocnik powódki D. P. zawarli ugodę, na podstawie której J. P. (1) zobowiązał się płacić tytułem alimentów na rzecz córki D. P. kwotę po 550,00 zł miesięcznie płatną z góry do dnia 15 – ego każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, do rąk powódki poczynając od dnia 1 grudnia 2012 roku, w miejsce alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Opolu w dniu 11 kwietnia 2006 roku w sprawie I RC 885/05.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Sąd Okręgowy w Opolu wyrokiem z dnia 11 kwietnia 2006 roku w sprawie o sygn.. akt: I RC 885/05 rozwiązał przez rozwód bez orzekania o winie stron związek małżeński J. P. (1) i J. P. (2). Wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnimi dziećmi stron A. P. ur. (...) i D. P. ur. (...) powierzył matce dzieci, a pozwanego uprawnił i zobowiązał do współdecydowania o istotnych sprawach życiowych dzieci i do osobistych kontaktów z nimi. W punkcie III wyroku zobowiązał oboje rodziców do ponoszenia kosztów utrzymania i wychowania małoletnich i w związku z tym zasądził od pozwanego J. P. (1) na rzecz małoletniej A. P. alimenty w kwocie po 400,00 zł miesięcznie, a na rzecz małoletniej D. P. alimenty w kwocie po 350,00 zł miesięcznie.

W dacie wyroku rozwodowego J. P. (2) pracowała w firmie (...) S.A. zarabiając przeciętnie od 1.000,00 zł do 1.300,00 zł miesięcznie netto. Innych dochodów nie posiadała. Koszt utrzymania starszej córki oceniła na kwotę 400,00 zł , a młodszej córki D. na „trochę mniej”.

Pozwany w tym czasie pracował w Niemczech na budowie zarabiając przeciętnie ok. 800 euro miesięcznie.

dowód: dokumenty zgromadzone w aktach Sądu Okręgowego w Opolu o sygn. akt: I RC

885/05

Powódka D. P. w dniu 19.10.2013 roku ukończyła 18 lat. Mieszka wraz z matką w K. w wynajętym mieszkaniu o powierzchni 51 m². Czynsz wynosi 320,00 zł miesięcznie, woda i kanalizacja ok. 230 zł miesięcznie, gaz ok. 200 zł miesięcznie, prąd 180 zł miesięcznie, spłata kredytów na zakup zestawu wypoczynkowego i pralki ok. 400 zł miesięcznie, opłata za usługi telekomunikacyjne ok. 112,00 zł miesięcznie Nie pracuje. Jest uczennicą I klasy (...) w K., z uwagi na to, że dwukrotnie powtarzała drugą klasę gimnazjum. Koszt dojazdu do szkoły wynosi 4,00 zł w obie strony dziennie (bilet autobusowy). Choruje na tarczycę – koszt miesięczny dojazdu do lekarza do O. to kwota 100,00 zł . Koszty jej miesięcznego utrzymania wraz z żyzywaniem wynoszą ok. 500,00 zł. Ojciec poza alimentami i kupnem wspólnie z matką skutera dla powódki, nie przyczynia się do jej utrzymania, nie utrzymuje z powódką kontaktów. Koszty utrzymania motoroweru w kwocie 300 zł rocznie (opłaty) oraz paliwa – 80 zł miesięcznie pokrywa matka powódki.

Matka powódki J. P. (2) pracuje w K. w firmie (...) Sp. z o.o. w K. osiągając miesięczny dochód z tego tytułu w kwocie ok. 1.400,00 – 1.600,00 zł netto miesięcznie. Nie ma nikogo – poza powódką na utrzymaniu. Do lipca 2012 roku oprócz alimentów na rzecz D., wypłacane były za pośrednictwem (...) w K. świadczenia rodzinne na rzecz dzieci z Kasy Rodzinnej w Niemczech w kwocie 407,09 zł

dowód: zaświadczenie o zarobkach J. P. (2) k: 5, 50

zaświadczenie z (...) w K. k: 31

zaświadczenie z Niepublicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej(...)s.c.k: 32

dowodu spłaty kredytów bankowych k: 33 – 34

opłata za usługi telekomunikacyjne k: 36

faktura VAT z dnia 06.12.2012 r. za wodę i kanalizację k: 37

rachunki za prąd k: 38

faktura VAT z dnia 10.12.2012 r. za gaz k: 39

rachunek za motorower k: 40

potwierdzenie wpłaty kwoty 407,09 zł k: 49

tłumaczenie z języka niemieckiego pisma z dnia 15.06.2009 r. k: 67

zeznania powódki k: 54- 55

Pozwany J. P. (1) utrzymuje się z renty powypadkowej w kwocie 600 euro miesięcznie. Na jego utrzymaniu pozostaje bezrobotna żona oraz dorosła córka A. P. (prowadząca odrębne gospodarstwo domowe). Stałe miesięczne koszty utrzymania to czynsz – ok. 460 zł miesięcznie, woda 150,00 zł miesięcznie, prąd ok. 210, 00 zł miesięcznie (niedopłata za okres od 17.03.2012 r. do 24.09.2012 r. – 309,61). Jest właścicielem mieszkania w K. i samochodu V. (...) o wartości ok. 4.000,00 – 5.000,00 zł.

dowód: dowód wpłaty czynszu k: 41

rachunek za prąd k: 43

faktura VAT z dnia 26.09.2012 r. k: 44

dowody wpłat rat alimentacyjnych k: 45 – 48

zeznania świadka A. P. k: 52 – 53

zeznania świadka B. P. k: 53 – 54

tłumaczenie z języka niemieckiego pisma z dnia 19.04.2010 roku k: 68

zeznania pozwanego k: 70

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z treścią art. 10 kpc w sprawach, w których zawarcie ugody jest dopuszczalne, sąd powinien w każdym stanie postępowania dążyć do ich ugodowego załatwienia. Zasada powyższa została uszczegółowiona w treści przepisu 223 § 1 kpc, zgodnie z którym przewodniczący powinien we właściwej chwili skłaniać strony do pojednania, zwłaszcza na pierwszym posiedzeniu, po wstępnym wyjaśnieniu stanowiska stron. Osnowa ugody zawartej przed sądem powinna być wciągnięta do protokołu rozprawy i stwierdzona podpisami stron. Niemożność podpisania sąd stwierdzi w protokole.

Zgodnie z powyższym obowiązek przewodniczącego podjęcia próby pogodzenia stron w sprawach, w których zawarcie ugody jest dopuszczalne istnieje w każdej chwili, która według jego oceny jest najbardziej właściwa do pojednania, aż do zamknięcia rozprawy (także w drugiej instancji).

Jeżeli strony zawrą ugodę, wygasa ich spór. Mając to na uwadze oraz treść art. 223 § 1 oczywistym jest wniosek, że do zakończenia sporu ugodą sądową nie jest konieczne poprzedzenie jej postępowaniem dowodowym (postanowienie SN z dnia 6 lipca 1999 r., I PKN 200/99, OSNAPiUS 2000, nr 19, poz. 721). W niniejszej sprawie zatem po wyrażeniu przez strony chęci ugodowego zakończenia sporu Sąd pominął dowód z przesłuchania świadka N. S., a stan faktyczny ustalił na podstawie dotychczas zgromadzonego materiału dowodowego i przesłuchania pozwanego w części nie kwestionowanej przez strony. Tym bardziej, że rozstrzygającą o treści ugody jest wola stron. Kontrola Sądu w tym zakresie odbywa się tylko w zakresie wskazanym w treści art. 203 § 4 kpc, którego postanowienia stosuje się odpowiednio zgodnie z odesłaniem z art. 223 § 2kpc.

Artykuł 203 § 4 kpc zaś stanowi, że sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że wymienione czynności są sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa.

W przedmiotowej sprawie nie wystąpiła żadna z przesłanek wskazanych w art. 203 § 4 kpc, stąd dopuszczalność zawartej przez strony ugody nie mogła być kwestionowana. Podczas rozprawy zachowanie stron wskazywało na

to, że są one zupełnie świadome składanych przez siebie oświadczeń woli, żadna ze stron nie wykazywała cech nieporadności, działania pod wpływem groźby, czy też błędu co do treści czynności prawnej. Sąd nie stwierdził również, aby ugoda zawarta przez strony była niezgodna z zasadami współżycia społecznego lub zmierzała do obejścia prawa. W szczególności – mając na uwadze ustalony stan faktyczny – zwłaszcza w zakresie usprawiedliwionych potrzeb powódki - i zasady doświadczenia życiowego – by godziła ona w jej interes lub też interes pozwanego – jako wykraczająca poza jego możliwości zarobkowe lub pozostawiająca niezaspokojone potrzeby powódki, mimo możliwości ich pokrycia przez pozwanego.

Ugoda została ujęta w protokole i własnoręcznie podpisana przez pozwanego oraz pełnomocnika powódki zgodnie z dyspozycją art. 91 pkt 5 kpc, który stanowi że pełnomocnictwo procesowe obejmuje z samego prawa umocowanie do zawarcia ugody, jeżeli czynności ta nie została wyłączona w danym pełnomocnictwie.

Mając powyższe na uwadze, skoro strony zawarły ugodę i wydanie orzeczenia w niniejszej sprawie stało się zbędne należało umorzyć postępowanie w oparciu o art. 355§1 kpc. Orzeczenie o kosztach wynika z art. 102 kpc.